

אָמַר לִיה רַבִּי אַבְא וְהָא תַנִּינָן דְּבֵית שְׁבַע דִּילִיה
 דְּדוֹד מַלְפָּא הוֹת מִן יוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלֵמָא,
 אַמְאִי יְהֵבָה קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאוּרִיָּה חֲתָנִי מִן
 קַדְמַת דְּנָא. אָמַר לִיה הָכִי אוֹרְחִי דְקַדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא אֶף עַל גַּב דְּאַתְתָּא אוֹמִינָא לִיה לְבַר נָשׁ לְמַחְוֵי
 דִּילִיה, אַקְדִּים אַחְרָא וְנָסִיב לָהּ עַד דְּמָטָא זְמַנִּיה
 דְּהָאִי. כִּיּוֹן דְּמָטָא זְמַנִּיה, אַתְדַּחֲוִיא הָאִי דְנָסִיב לָהּ
 מִקַּמֵּי הָאִי אַחְרָא דְאַתִּי לְבָתֵּר וְאַסְתַּלַּק מֵעֲלֵמָא.
 וְקָשִׁי קַמֵּיהּ קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַעֲבָרָא לִיה מֵעֲלֵמָא
 עַד לָא מָטִי זְמַנִּיה מִקַּמֵּי הָאִי אַחְרָא.

וְרָזָא דְבֵית שְׁבַע דְּאַתִּיְהִיבַת לְאוּרִיָּה חֲתָנִי (כַּדְאַמְרֵו)
 בְּקַדְמֵיתָא, פּוּק וְדוּק וְתַשְׁבַּח. אַמְאִי אַתִּיְהִיבַת
 אֶרְעָא קַדִּישָׁא לְכַנְעַן עַד לָא יִיתוּן יִשְׂרָאֵל. וְתַשְׁבַּח
 מַלְכָּא דָּא. וְכֹלְא רָזָא חָדָא אִיהוּ וּמַלְכָּא חָדָא.

לשון הקודש

זְמַנֵּנוּ שֶׁל זֶה. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ זְמַנֵּנוּ, נִדְחָה זֶה
 שְׁנַשְׂא אוֹתָהּ מִלְפָּנֵי הָאֲחֵר הַזֶּה שְׁבַא
 אַחֵר כִּד וּמִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם, וְקָשָׁה לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִירוֹ מִהָעוֹלָם
 כְּשֶׁעֲדִין לֹא הִגִּיעַ זְמַנֵּנוּ מִלְפָּנֵי הָאֲחֵר הַזֶּה.
 וְסוּד שַׁבַּת שְׁבַע שְׁנַתְנָה לְאוּרִיָּה חֲתָנִי
 וּכְפִי שְׂאֲמַרְנֵנוּ בַּתְּחִלָּה, צָא וְדִיֵּק וְתַמְצָא
 לְמָה נִתְּנָה הָאֲרִיז׳ הַקְּדוֹשָׁה לְכַנְעַן בְּטָרָם
 שְׂבָאוֹ יִשְׂרָאֵל, וְתַמְצָא דְבָר זֶה. וְהַכֵּל
 סוּד אַחֵר הוּא וְדָבָר אַחֵר.

לְעוֹלָמִים. מַה כְּתוּב? (שְׂמוּאֵל ב יז) גַּם הִ'
 הָעֵבֶיר תִּשְׁאַתְּךָ לֹא תָמוּת. הָעֵבֶר אוֹתוֹ
 הָרִשָּׁם מִלְפָּנָיו.

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבְא, וְהָרִי שְׁנִינוּ שַׁבַּת
 שְׁבַע הֵיחָדָה שֶׁל דוֹד הַמְּלַךְ מִיּוֹם שְׁנַבְרָא
 הָעוֹלָם, לְמָה נִתֵּן אוֹתָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְאוּרִיָּה חֲתָנִי מִקְדָּם לְזֶה? אָמַר לוֹ,
 כִּד דְּרָכּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא – אֶף עַל
 גַּב שְׂמֻמָּנַת לְכֹן אָדָם לְהִיּוֹת שְׁלוֹ,
 מִקְדָּים אַחֵר וְנוֹשָׂא אוֹתָהּ עַד שְׁמַגִּיעַ

תָּא חַיִּי, דְּוֹד אָף עַל גַּב דְּאוּרֵי עַל חוּבִיָּה וְתָב
 בְּתִיּוּבְתָא, לָא אַעֲדֵי לְבִיָּה וְרַעוּתִיָּה מֵאַנּוּן
 חוּבִין דְּתָב, וּמִתְהוּא חוּבָא דְבַת שְׁבַע, בְּגִין דְּדַחִיל
 עַלְיֵיהּ תְּדִיר דִּילְמָא גְרִים חַד מְנִיָּיהוּ וְיִקְטְרַג
 עֲלֵיהּ בְּשַׁעְתָּא דְּסַפְנָה. וּבְגִין כֹּד לָא אַנְשֵׁי לוּן
 מִיְנֵיהּ וּמְרַעוּתִיָּה.

דְּבַר אַחַר כִּי פִּשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע פְּלִהוּ דְּרַגְוִין דְּתַלְיִין
 בְּהוּ חוּבֵי בְנֵי נֶשֶׁא אֲנִי אֲדַע. וְחַטָּאתִי נְגַדִי
 תְּמִיד דָּא פְּגִימוּ דְּסִיְהָרָא דְּלָא נִפְקָא מִסְּאוּבְתָא עַד
 דְּאַתָּא שְׁלֹמָה וְאַתְנַהֲרִת בְּאַשְׁלָמוֹתָא. וּכְדִין אֲתִפְסִם
 עֲלֵמָא וְיִתִּיבוּ יִשְׂרָאֵל לְרַחֲצֵן דְּכִתִּיב, (מלכים א ה) וַיֵּשֶׁב
 יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל לְבִטָּח אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאַנְתּוֹ.
 וְעַם כָּל דָּא וְחַטָּאתִי נְגַדִי תְּמִיד. וְלָא אֲתִפְסִם
 מִעֲלֵמָא. עַד דִּיִּיתִי מִלְּבָא מְשִׁיחָא לְזִמְנָא דְּאַתִּי כְּמָה
 דְּאַתְמָר (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמֵאָה אֲעֵבִיר מִן הָאָרֶץ:

לשון הקודש

הדרגות שתלויות בהם חטאי פני אדם
 אני אדע. וחטאתי נגדי תמיד - זו
 פנימת הלבנה שלא יצאה מסמאיתה עד
 שבא שלמה והאירה בשלמות, ואז
 התבסס העולם וישבו ישראל לבטח,
 שבתוב (מלכים א ה) וישב יהודה וישראל
 לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו. ועם
 כל זה - וחטאתי נגדי תמיד, ולא נפסק

בא ראה, דוד, אף על גב שהודה על
 חטאו ושב בתשובה, לא הסיר מלבנו
 ורצונו מאותם חטאים שחטא ומאותו
 חטא של בת שבע, כי פחד עליהם תמיד
 שמא יגרם אחד מהם ויקטרג עליו
 בשעת הספנה, ולכן לא שכח אותם
 ממנו ומרצונו.

דבר אחר, כי פשעי אני אדע - כל

הוא הִיָּה גְבוּר צִיד לְפָנַי יי על בֵּן יֹאמֵר בְּנִמְרוֹד
 גְבוּר צִיד לְפָנַי יי. תָּא תַּוּי, הוא הָוָה גְבוּר
 תַּקִּיף. לְבוֹשׁוֹי הָאָדָם הָרֵאשׁוֹן הָוָה לְבִישׁ וְהוּה יָדַע
 לְמִיַּצֵּד צִידָה דְבְרִיתָא בְּהוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר נִמְרוֹד הָוָה מְפִתִּי לְבְרִיתָא
 לְמִיָּהָד בְּתַר פּוֹלְחֵן דְּעִבּוּדָה זָרָה וְהוּה שְׁלִיט
 בְּאַנּוּן לְבוֹשׁוֹן וְנָצַח בְּנֵי עֲלָמָא וְהוּה אָמַר דְּאִיהוּ
 שְׁלִיטָא בְּעֲלָמָא וּפְלַחִין לֵיה בְּנֵי נֶשָׂא. וְאַמְאִי אֶקְרִי
 שְׁמִיָּה נִמְרוֹד דְּמָרְד בְּמִלְכָא עֲלָאָה דְלַעִילָא דְמָרְד
 בְּעֲלָאִי וּמָרְד בְּתַתָּאִי.

בְּאַנּוּן (דף עד ע"א) לְבוֹשׁוֹן שְׁלִיט על כָּל (ד"א שְׂאָר) בְּנֵי
 עֲלָמָא וּמְלַךְ בְּהוּ וּמָרְד בְּמִאֲרִיָּה וְאָמַר
 דְּאִיהוּ שְׁלִיטָא דְעֲלָמָא וְהוּה מְפִתִּי לְבְרִיתָא אֶבְתַּרִּיָּה

לשון הקודש

זָרָה, וְהָיָה שׁוֹלֵט בְּאוֹתָם לְבוֹשִׁים וּמְנַצֵּחַ
 אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם, וְהָיָה אוֹמֵר שֶׁהוּא שְׁלִיט
 שֶׁל הָעוֹלָם, וְעוֹבְדִים אוֹתוֹ בְּנֵי אָדָם.
 וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ נִמְרוֹד? שְׁמָרְד בְּמִלְכָּךְ
 הָעֲלִיּוֹן שְׁלַמְעֵלָה, שְׁמָרְד בְּעֲלִיוֹנִים וּמָרְד
 בַּתְּחַתּוֹנִים.

בְּאוֹתָם לְבוֹשִׁים הוא שְׁלֵט על כָּל וְשָׂאֵר
 בְּנֵי הָעוֹלָם וּמְלַךְ בְּהֵם, וּמָרְד בְּרַבּוֹנוֹ
 וְאָמַר שֶׁהוּא הַשְׁלִיט שֶׁל הָעוֹלָם, וְהָיָה
 מְפַתֵּה אֶת הַבְּרִיּוֹת אַחֲרָיו, עַד שֶׁמִּשְׁדָּךְ

מִהָעוֹלָם עַד שִׁיבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לְעֵתִיד
 לְבֹא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה א) וְאֵת רוּחַ
 הַטְּמֵאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ.

הוא הָיָה גְבוּר צִיד לְפָנַי ה' על בֵּן יֹאמֵר
 בְּנִמְרוֹד גְבוּר צִיד לְפָנַי ה'. בֹּא רָאָה, הוא
 הָיָה אִישׁ חֲזָק. לְבוֹשׁוֹי אָדָם הָרֵאשׁוֹן הָיָה
 לְבוֹשׁ, וַיִּדַּע לְצוּד צִידָה שֶׁל הַבְּרִיּוֹת
 בְּהֵם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, נִמְרוֹד הָיָה מְפַתֵּה אֶת
 הַבְּרִיּוֹת לְלַכְתּ אַחַר עִבּוּדַת הָעִבּוּדָה

עַד דְּמָשַׁךְ בְּנֵי נֹשֶׂא לְמִיפֶק מִבְּתַר פּוֹלְחָנָא דְּמֵאֲרֵי
עֲלָמָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּאֵילִין לְבוֹשִׁין יְדַעֵי בְּהוּ
חֲבַרְיָא רֹזָא עֲלָאָה:

מִתְנִיתִין. וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שָׁפָה אֶחָת וּדְבָרִים
אֶחָדִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח (מלכים א ו) וְהַפִּיִת
בְּהַפְּנֹתוֹ אָבֹן שְׁלֹמָה מִסַּע נִבְּנָה וּמִקְבֹּת וְהַגְּרִזָּן כָּל
כְּלֵי בְרִזָּל לֹא נִשְׁמַע בְּפִיִת בְּהַפְּנֹתוֹ. וְהַפִּיִת בְּהַפְּנֹתוֹ.
וְכִי לֹא הָיָה בְּנֵי לֵיָה שְׁלֹמָה וְכִלְהוּ אֲמִנִין דְּהוּוּ תַמְוֹן,
מֵהוּ בְּהַפְּנֹתוֹ.

אַלָּא כִּךְ הוּא כְּמָה דְּכְתִיב, (שמות כה) מִקְשָׁה תִיעֶשֶׂה
הַמְּנֹרֶה. אִם הִיא מִקְשָׁה מֵהוּ תִיעֶשֶׂה. אַלָּא
וְדַאי כִּלָּא בָּאֵת וְנִיפָא אֶתְעֵבִיד אִיהוּ מִנְּרַמִּיָה. כִּינֹן
דְּשָׂרָאן לְמַעְבַּד עֵבִידָא אֹלִיף לְאוּמְנִין לְמַעְבַּד בָּהּ
מֵה דְּלֹא הוּוּ יְדַעֵין מִקְדָּמַת דְּנָא.

לשון הקודש

וְכָל הָאֲמִנִים שְׁהִיוּ שָׂם? מֵה זֶה בְּהַפְּנֹתוֹ?
אַלָּא כִּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (שמות כה)
מִקְשָׁה תִיעֶשֶׂה הַמְּנֹרֶה. אִם הִיא מִקְשָׁה,
מֵהוּ תִיעֶשֶׂה? אַלָּא וְדַאי הַכֹּל בָּאוֹת וְנִס
נַעֲשֶׂה הוּא מַעֲצָמוֹ. כִּינֹן שְׁהַתְּחִילוּ
לַעֲשׂוֹת הַמַּעֲשֶׂה, לְפַד אֶת הָאֲמִנִים
לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ מֵה שְׁלֹא הִיוּ יוֹדְעִים מִקְדָּם
לְכֹן.

בְּנֵי אָדָם לְצִאֵת מֵאַחַר עֲבוּדַת רַבּוֹן
הָעוֹלָם. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּלָבוּשִׁים הָלְלוּ
יְדַעֵים בְּהֵם הַחֲבָרִים סוּד עֲלִיוֹן.
מִשְׁנָתָה. וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שָׁפָה אֶחָת
וּדְבָרִים אֶחָדִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח,
(מלכים א ו) וְהַפִּיִת בְּהַפְּנֹתוֹ אָבֹן שְׁלֹמָה
מִסַּע נִבְּנָה וּמִקְבֹּת וְהַגְּרִזָּן כָּל כְּלֵי בְרִזָּל
לֹא נִשְׁמַע בְּפִיִת בְּהַפְּנֹתוֹ. וְהַפִּיִת
בְּהַפְּנֹתוֹ – וְכִי לֹא הָיָה בּוֹנֵה אוֹתוֹ שְׁלֹמָה

מֵאֵי טַעַמָא בְּגִין דְּבִרְכַתָּא דְקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא שְׂרָא
עַל יַדֵּיהוּ, וְעַל דָּא כְּתִיב בְּהַפְּנוּתוֹ אִיהוּ
אַתְּבְּנֵי מִגְּרַמִּיה, דְּהוּא אִוְלַפָּא אִוְלַפֵּן לְאוּמַנִּין הִיאָדָּ
שְׂרָאן לְמַעַבְד, וְלֹא אֶסְתַּלַּק מֵעֵינֵיהוּ רְשִׁימוֹ דְּהֵהוּא
עֲבִידְתָּא מִמָּשׁ וּמִסְתַּפְּלָאן בֵּיהּ וְעֲבָדֵי עַד דְּאַתְּבְּנֵי
כָּל בֵּיתָא.

אָבֵן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה. שְׁלֵמָה כְּתִיב חֶסֶד יו"ד אָבֵן
שְׁלֵמָה וּדְאֵי. מִסַּע דְּאַתְנַטִּיל וְאַתֵּיִא וְשָׂרִיִּא
עֲלֵיהוּ וְאַתְעֲבִיד עֲבִידְתָּא (מִסַּע דְּאַתְנַטִּיל יָדֵן וְעֲבִיד עֲבִידְתָּא),
מִסַּע דְּאַנְטִיל יָדֵן לְמַעַבְד וְלֹא מִדְּעַתֵּיהוּ. כְּתִיב
הָכָא מִסַּע וּכְתִיב הָתָם (בַּמְדַּבֵּר י) וְלִמְסַע אֶת הַמַּחְנוֹת.
וּמִקְבוֹת וְהַגְּרִזֹן כָּל כְּלֵי בְּרוֹזֵל לֹא נִשְׁמַע. בְּגִין דְּשָׁמִיר
בְּזַע כֹּלָא וְלֹא אֶשְׁתַּמַּע מְלָה, דְּלֹא אֶצְטְרִיכוּ לְשָׂאָר
מְאֵנִין לְמַעַבְד. וְכֹלָא בְּאַת וְנִיפָּא הוּא.

לשון הקודש

שְׁנַסְעָה וּבָאָה וְשָׂרְתָה עֲלֵיהֶם וְנַעֲשֶׂתָה
הַעֲבוּדָה וּמִסַּע, שְׁנַסְעָה יָדֵם וְנַעֲשֶׂתָה הַעֲבוּדָה.
מִסַּע, שְׁהַסִּיעַ יָדֵם לַעֲשׂוֹת שְׁלֹא מִדְּעַתָּם.
כְּתוּב כָּאֵן מִסַּע, וְכְתוּב שָׁם (בַּמְדַּבֵּר י)
וְלִמְסַע אֶת הַמַּחְנוֹת. וּמִקְבוֹת וְהַגְּרִזֹן כָּל
כְּלֵי בְּרוֹזֵל לֹא נִשְׁמַע, מִשּׁוּם שְׁהַשְׁמִיר
בְּקַע הַכֹּל וְלֹא נִשְׁמַע דְּבַר, שְׁלֹא הַצְטְרִיכוּ
לְשָׂאָר הַכֹּלִים לַעֲשׂוֹת, וְהַכֹּל הָיָה עִם
אוֹת וְגַם.

מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁבִרְכַת הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂרְתָה עַל יָדֵם, וְעַל כֵּן כְּתוּב
בְּהַפְּנוּתוֹ, הוּא נִבְנָה מֵעֲצָמוֹ, שֶׁהוּא לְמַד
אֶת הַלְמוּד לְאִמָּנִים אִיךָ לְהַתְחִיל
לַעֲשׂוֹת, וְלֹא הִסְתַּלַּק מֵעֵינֵיהֶם הַרְשָׁם
שֶׁל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה מִמָּשׁ, וּמִסְתַּפְּלִים בּוֹ
וְעוֹשִׂים, עַד שֶׁנִּבְנָה כָּל הַבֵּית.

אָבֵן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה, שְׁלֵמָה כְּתוּב
חֶסֶד יו"ד, אָבֵן שְׁלֵמָה וּדְאֵי. מִסַּע,

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמַה חֲבִיבִין אֲנֹנִן מִלִּי דְאוּרֵייתָא.
 זַבְּאָה חוּלְקִיָּה מָאן דְּאִתְעַסַּק בְּהוּ וַיִּדַע
 לְמִיתָדְּ (בִּיָּה) בְּאַרְחָ קְשׁוּט. וְהַפִּית בְּהַפְּנוּתוֹ. פֶּד סְלֶקָא
 בְּרַעוּתָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ יְקָרָא לִיקָרִיָּה,
 סְלֶקָא מִגּוּ מַחְשָׁבָה רַעוּתָא לְאַתְפְּשָׁטָא, וְאַתְפְּשָׁטַת
 מֵאַתֵּר דְּאִיהִי מַחְשָׁבָה סְתִימָא דְלָא אִתִּידַע.

עַד דְּאַתְפְּשָׁטַת וְשָׂרִיָּא לְבִי גְרוּן אַתֵּר דְּאִיהוּ נְבִיעַ
 תְּדִיר בְּרֹזָא דְּאִיהוּ רוּחַ חַיִּים. וְכַדִּין פֶּד
 אִתְפְּשָׁטַת הֵהִיא מַחְשָׁבָה וְשָׂרִיָּא בְּאַתֵּר דָּא, אֲקָרִי
 הֵהִיא מַחְשָׁבָה אֱלֹהִים חַיִּים. דְּכַתִּיב, (יִרְמִיָּה י') הוּא
 אֱלֹהִים חַיִּים.

עוֹד בַּעַא לְאַתְפְּשָׁטָא וְלְאַתְנַלְיָא מִתַּמָּן נִבְקוּ אִשָּׁא
 וְרוּחָא וּמִי"א בְּלִילִין בְּחֻדָּא, וְנִפְק יַעֲקֹב גְּבַר
 שְׁלִים וְאִיהוּ קוּל חַד דְּנִפְיָק וְאַשְׁתַּמַּע. מַהֲכָא

לשון הקודש

המקום שתמיד נובע בסוד שהוא רוח
 חיים ואז, בשמתפשטת המחשבה ההיא
 ושורה במקום הזה, נקראת המחשבה
 ההיא אלהים חיים, שכתוב (ירמיה י') הוא
 אלהים חיים.

עוד רצה להתפשט ולהתגלות, משם
 יצאו אש רוח ומים כלולים יחד, ויוצא
 יעקב איש שלם, והוא קול אחד שיוצא
 ונשמע. מכאן המחשבה שהיתה נסתרת

אמר רבי שמעון, במה חביבים הם
 דברי התורה. אשרי חלקו של מי
 שמתעסק בהם ויודע ללכת וכו' בדרך
 אמת. והפית בהפנתו. באשר עלה
 ברצון הקדוש ברוך הוא לעשות כבוד
 לכבודו, עלה מתוך המחשבה רצון
 להתפשט, והתפשט מהמקום של אותה
 המחשבה הנסתרת שאינה ידועה.

עד שמתפשטת ושורה בבית הגרון,

מַחֲשָׁבָה דְהוּה סְתִימָא בְּחֵשָׁי אֲשֶׁתִּמַּע לְאַתְנַלְיָא.
 עוֹד אֲתַפְּשִׁטַּת הָאִי מַחֲשָׁבָה לְאַתְנַלְיָא. וּבְטַשׁ הָאִי
 קוֹל וְאַקִּישׁ בְּשִׁפּוֹן, וּכְדִין נִפְקָא דְבוֹר,
 דְאַשְׁלִים פְּלָא, וְגַלִּי כְּלָא. אֲשֶׁתִּמַּע דְּכְלָא אִיהוּ תְּהִיא
 מַחֲשָׁבָה סְתִימָא דְהוּת לְגוּ וְכְלָא חַד.

בִּיּוֹן דְּמָטָא אֲתַפְּשִׁטוּתָא דָּא וְאַתְעֵבִיד דְּבוֹר
 בְּתַקִּיפָא דְהַהוּא קְלָא, כְּדִין וְהַבִּית בְּהַפְּנוּתוֹ.
 כַּאֲשֶׁר נִבְנָה לֹא כְּתִיב אֶלָּא בְּהַפְּנוּתוֹ בְּכָל זְמַנָּא
 וְזְמַנָּא. אֲבָן שְׁלֵמָה פְּמָה דְאַתְמָר. וְכְתִיב, (שיר השירים ג)
 בַּעֲטָרָה שְׁעָטָרָה לוֹ אִמּוֹ.

מִסַּע דְּנִפְקָא מְלֵגוּ וְשָׂרְיָא וְנָטִיל לְבַר, נִפְקָא
 מְלַעִילָא וְשָׂרְיָא וְנָטִיל לְתַתָּא. וּמִקְבוֹת וְהַגְּרִיזִין
 כָּל כְּלֵי בְרוֹל. אֵלִין שְׂאָר דְּרַגְיִין תַּתְּאִין דְּכְלָהוּ תַלְיִין
 בִּיה וְלֹא אֲשֶׁתִּמַּעוּ וְלֹא אֲתַקְּבִלָן לְגוּ כַּד אִיהִי סְלִקָּא

לשון הקודש

בְּחֵשָׁי נִשְׁמַעַת בְּגִלְוִי.

עוֹד מִתַּפְּשִׁטַּת מַחֲשָׁבָה הוּז לְהַתְּגַלּוּת,
 וּמִכָּה הַקּוֹל הָזֶה וּמִקִּישׁ בְּשִׁפְתֵימָם, וְאִז
 יוֹצֵא הַדְּבוֹר שְׁמִשְׁלִים הַכֹּל וּמַגְלָה הַכֹּל.
 נִשְׁמַע שֶׁהַכֹּל הוּא אוֹתָהּ מַחֲשָׁבָה
 נִסְתַּרְתָּ שֶׁהִיָּתָה בְּפָנִים, וְהַכֹּל אַחַד.

בִּיּוֹן שְׁמַנְיָעָה הַתַּפְּשִׁטוֹת זוֹ וְנַעֲשֶׂה דְבוֹר
 בְּכַח אוֹתוֹ הַקּוֹל, אִז – וְהַבִּית בְּהַפְּנוּתוֹ.
 לֹא פְתוּב כַּאֲשֶׁר נִבְנָה, אֶלָּא בְּהַפְּנוּתוֹ,

בְּכָל פַּעַם וּפַעַם. אֲבָן שְׁלֵמָה, כְּמוֹ
 שְׁנַת־בְּאָר. וְכַתוּב (שיר ג) בַּעֲטָרָה שְׁעָטָרָה
 לוֹ אִמּוֹ.

מִסַּע, שְׂיוּצָא מִבְּפָנִים וְשׁוֹרָה וְנוֹסַע
 הַחוּצָה. יוֹצֵא מְלַמְעָלָה וְשׁוֹרָה וְנוֹסַע
 לְמַטָּה. וּמִקְבוֹת וְהַגְּרִיזִין כָּל כְּלֵי בְרוֹל –
 אֵלִין שְׂאָר הַדְּרַגּוֹת הַתַּתְּמוֹנוֹת שְׁפֵלָם
 תְּלוּוִיִּים בּוֹ, וְלֹא נִשְׁמַעוּ וְלֹא הִתְקַבְּלוּ
 פְּנִימָה כְּשֶׁהִיא עוֹלָה לְהַאֲחִזוּ לְמַעְלָה